

det saameget, at det, naar det atter fremtræder, og fremtræder, som jeg haaber, fra Regjeringen, vil kunne komme frem i en mere fuldstændig og altsaa nyttigere Form. De Ulemper, som her naturligviis kunne vise sig, ville vistnok være ubetydelige i Forhold til det Gode, det vil være, at antage Systemet, om det i sig er rigtigt.

Finansministeren: Den ærede Rigsdagsmand, der staaer først anført blandt Forslagsstillerne (Tscherning) har selv bemærket, at dette Endringsforslag ikke gaar ud paa nogen Besparselse i Sammenligning med det Forslag, som foreligger; det gaar altsaa ud paa at sætte et andet Princip istedetfor det, som af Regjeringen er foreslaaet. Det synes saaledes, at de ærede Forslagsstillere ere komne ind paa et Gebeet, som vel naturligviis hører under Legislaturen, men hvor dog Administrationens Dom synes at maatte have særdeles Vægt, og jeg tillader mig derfor at paaberaabe mig dette som en formeentlig, ikke uvæsentlig Grund til hellere at blive ved Regjeringens Forslag, naar Regjeringen foretrækker dette. Jeg skal ogsaa tillade mig at bemærke, at det viser sig, netop naar man gennemgaaer Enkelthederne i dette Forslag, hvor vanskeligt det er ved et Embeds personale af det Omfang som Amtsforsvalterne, og naturligviis endnu mere ved de talrigere Embedsclåsser, at følge et saadant System, og jeg troer ikke heller, at de ærede Forslagsstillere have været aldeles heldige i Henseende til Enkelthederne. Der er nu vistnok henviist til den yderligere Behandling, Loven kunde undergaae, men jeg troer ikke, at det er aldeles heldigt, naar det Forslag, som fremtræder, har væsentlige Mangler, og det Mangel, som jeg troer egentlig ikke ere tilfældige, men virkelig ligge deri, at det er vanskeligt paa nogen anden Maade end den her angivne at bringe det til Udførelse, som de ærede Forslagsstillere have tænkt sig. — For det Første hedder det, at Bedkommende skal have „tjent Staten“ i et vist Tidsrum. Da her imidlertid ikke er tilføjet „som Embedsmænd“, finder Bestemmelsen altsaa Anvendelse, i hvilken som helst Egenkab han end har tjent Staten; saaledes maa det nødvendigviis forslaaes; altsaa vil ogsaa den Tid, Bedkommende

har tjent f. Ex. som Volontair i et af Statsbestyrelsens Contoirer, i hvilken Tid han jo kan siges ogsaa at tjene Staten, komme i Beregning, og det vil derfor være et meget sjældent Tilfælde, at nogen Mand skulde blive Amtsforsvalter, som ikke allerede i 7½ Aar, nemlig det Halve af den foreslaaede Tid af 15 Aar, har „tjent Staten“, og 7½ Aar, efter at han er bleven Amtsforsvalter, skulde han da være kvalificeret til at faae Alderstillaag. Da det nu, som jeg tidligere, ved Sagens foregaaende Behandling, har tilladt mig at oplyse, netop viser sig, at de Amtsforsvaltere, som have fungeret som saadanne i kort Tid, dog i de allerfleste Tilfælde ville have overhovedet tjent Staten saa lang Tid, som efter dette Forslag udfordres, saa troer jeg ikke, at dette Forslag kan siges at have det Fortrin fremfor Regjeringens, at det skaffer en yderligere Prøve paa Bedkommendes Duelighed. Man maa tage Forholdene, som de virkelig ere, og jeg troer vistnok, at det maa være klart for Enhver, at det ikke let skulde være tænkeligt, at nogen Mand skulde have tjent som Amtsforsvalter 7½ Aar, uden iforveien i en eller anden Stilling at have tjent Staten i andre 7½ Aar; der er, som bemærket, ikke udtalt, at Bedkommende skulle have tjent Staten som Embedsmænd. Det forekommer mig ogsaa, at de ærede Forslagsstilleres Argumentation sidst gif netop ud paa, at man ikke skulde lægge større Vægt paa den Periode, hvori den Bedkommende har været Amtsforsvalter, end paa den Periode, i hvilken han har tjent Staten i andre Egenfaber; men ikke desto mindre indeholder dog Forslaget et særdeles Fortrin netop for den Periode, hvori han har været Amtsforsvalter, og, hvad den første Afgang til Alderstillaag angaaer, vil det blive ene og alene denne Periode, som kommer i Betragtning; thi, som sagt, det vil næsten ikke være tænkeligt, at nogen Mand skulde naae at blive Amtsforsvalter, som ikke paa en eller anden Maade iforveien havde tjent Staten i 7½ Aar. Der siges ikke engang, at han skal have tjent Staten i 7½ Aar for Løn; der siges blot, at han skal have tjent Staten i 7½ Aar. — Men der er dernæst et andet Punkt, som er af en meget stor Betydning, og tildeels af en virkelig betænkelig Betydning,